

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4105214204
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4105214204.12

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcov: 1. A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., L. XX, 2. K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. G., L. XX, obe zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. René Hudzovič, s.r.o., IČO : 36 860 697, so sídlom Nitra, Štefánikova tr. 49, 3. L. E., bytom D. - X., Z. XXX/X, L. republika, proti žalovaným: 1. B. REAL, s.r.o., IČO: 35 920 521, so sídlom Nitra, Štúrova 22, zast.: ADVOKÁCIA s.r.o., IČO: 36 854 107, so sídlom Nitra, Hollého 10, 2. A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., O. 5, 3. M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., O. 5, 4. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. G., I. XX, 5. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. G., I. XX, žalovaní v 4. a 5. rade zast. Advokátskou kanceláriou KOTRUSZ - BENČÍK, s r.o., IČO: 47 237 252, so sídlom Nitra, Štefánikova 57, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, o náhrade trov konania, o odvolaní žalovaných v 1., 4. a 5. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 12C/138/2005-832 zo dňa 23.mája 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Odvolací súd priznáva žalobkyniam v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, voči žalovaným v 1. až 5. rade, ktorú sú povinní žalobcom zaplatiť spoločne a nerozdielne. Žalobcov v 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie napadnutým uznesením priznal žalobcom v 1. až 3. rade náhradu trov konania v plnej výške, voči žalovaným v 1. až 5. rade, ktorú sú povinní žalobcom zaplatiť spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1,2 § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu, na základe čoho dospel k záveru, že je potrebné žalobcom v 1. až 3. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu priznať.

2.Vo svojom odôvodnení poukázal na to, že rozsudkom č.k. 12C/138/2005-733 zo dňa 24.06.2015 vyhovel návrhu žalobcov a určil, že do dedičstva po P. E., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, patria nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. E. G. zapísané vo výkaze výmer Geometrického plánu Ing. Antona Košíka č. 11/2010, vyhotoveného 04.06.2010, úradne overeného 09.06.2010 ako parc. č. 1094/10, ostatná plocha o výmere 39 m², parc. č. 1093/3, ostatné plochy o výmere 65 m², parc. č. 1092/4 zastavaná plocha o výmere 65 m², parc. č. 1094/12 ostatná plocha o výmere 19 m² v celosti. Geometrický plán tvoril neoddeliteľnú súčasť rozsudku súdu. Zároveň rozhodol, že o trovách konania ako aj o trovách konania štátu rozhodne samostatným uznesením. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalovaných v 1., 4. a v 5. rade rozsudkom č.k. 7Co/943/2015-777 zo dňa 29.06.2017 rozsudok súdu prvej inštancie č.k.12C/138/2005-733 zo dňa 24.06.2015 ako vecne správny potvrdil. Následne súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol o trovách konania s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom súd nárok na náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mali plný úspech.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 1. rade, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa. Poukázal na ust. § 257 CSP, ktoré má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdości teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Zastal názor, že medzi dôvody hodného osobitného zreteľa patrí aj neprimeraná tvrdość a podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosti týkajúce sa správania sa žalobcov v priebehu konania, na základe ktorých žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobcovi v 1. až 3. rade sa náhrada trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolanie podali aj žalovaní v 4. a 5. rade, ktorí rovnako ako žalovaný v 1. rade nesúhlasili s názorom súdu, že v tejto veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd výnimočne náhradu trov konania úspešnej strane nepriznal. Mali za to, že vzhľadom na skutočnosti týkajúce sa správania sa strán sporu, by mal súd postupovať v zmysle ust. § 257 CSP. Záverom navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobcovi v 1. až 3. rade sa náhrada trov konania nepriznáva a zároveň, aby žalobcov zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalovaného v 1. rade a rovnako k odvolaniu žalovaných v 4. a 5. rade sa písomne vyjadrili žalobca v 1. a 2. rade. Odvolanie žalovaného v 1. rade a odvolanie žalovaných v 4. a 5. rade považovali za nedôvodné. Zastali názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie je založené na správnom právnom posúdení veci. V súvislosti s ust. § 257 CSP sa podrobne vyjadrili ku skutočnostiam uvádzaným v odvolaní žalovaného v 1. rade, rovnako v odvolaní žalovaných v 4. a 5. rade a uzavreli, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky pre jeho aplikáciu. Navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

1. Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov poprel tvrdenia žalobcov v 1. a 2. rade. Zdôraznil, že bol presvedčený o zákonom nadobudnutí vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, tieto postupne zhodnotil, a ak by sa teda vychádzalo pri vyčíslení trov konania zo súčasnej ceny sporných nehnuteľností, bolo by to vo vzťahu k nemu absolútne nespravodlivé. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/84/2015-1037 zo dňa 26.04.2017. Záverom žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobcovi v 1. až 3. rade náhradu trov konania neprizná.

2. Žalobca v 1. a 2. rade k vyjadreniu žalovaného v 1. rade uviedli, že v celom rozsahu zotrvávajú na skutočnostiach uvedených v ich vyjadrení zo dňa 28.06.2018, ktoré skutočnosti žalovaný v 1. rade relevantným spôsobom nevyvrátil. Zastali názor, že jeho tvrdenia sú účelové a pre rozhodnutie v danej veci irelevantné. Záverom navrhli, aby odvolací súd rozhodol tak, ako uviedli v petite svojho vyjadrenia zo dňa 28.06.2018.

3. Žalovaný v 1. rade následne reagoval na vyjadrenie žalobcov v 1. a 2. rade zo dňa 19.09.2018, ktoré vyjadrenie považoval za účelovú obranu k vyjadreniu žalovaného v 1. rade. Ďalej uviedol, že trvá na odvolacích dôvodoch a rovnako v plnom rozsahu zotrváva a pridrižiava sa skutočností a vyjadrení uvedených vo svojich podaniach. Zároveň opätovne žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcovi v 1. až 3. rade náhradu trov konania neprizná.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vecne správne a odvolanie žalovaného v 1. rade, rovnako ako odvolanie žalovaných v 4. a 5. rade, nie sú dôvodne podané. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Z obsahu spisu vyplýva, že P. E. - pôvodný žalobca, ktorý zomrel v priebehu konania dňa 29.03.2006 sa podaným návrhom zo dňa 27.06.2005 domáhal určenia, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci E. G., v kat. úz. E. G. a zapísaných na LV č. XXXX/X ako parc.č. XXXX/X, trvalé trávne porasty, o výmere 625 m², parc. č. XXXX/X, trvalé trávne porasty, o výmere 535 m², parc.č. XXXX/XX, ostatné plochy, o výmere 2168 m² a ako parc.č. XXXX/XX, zastavané plochy a

nádvoria, o výmere 60 m² v podiele 5/90-ín k celku. Súd prvej inštancie rozsudkom prvým v poradí zo dňa 11.06.2008 č.k. 12C/138/2005-256 zamietol návrh žalobcov. Odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie uznesením zo dňa 31.03.2010 č.k. 7Co/196/2008-294 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po zrušení veci odvolacím súdom žalobcovia podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.06.2010 podali návrh na zmenu účastníkov konania a na zmenu návrhu na začatie konania, ktorému návrhu súd prvej inštancie uznesením zo dňa 09.07.2010 č.k. 12C/138/2005-318 vyhovel. Po pripustení zmeny návrhu na začatie konania predmetom konania bolo určenie, že do dedičstva po P. patria nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. E.apísané vo výkaze výmer Geometrického plánu Ing. Antona Košíka č. 11/2010, vyhotoveného dňa 04.06.2010, úradne overeného dňa 09.06.2010 ako parc. registra „C“ č. XXXX/XX, ostatná plocha o výmere 39 m², parc. registra „C“ č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 65 m², parc. registra „C“ č. XXXX/X zastavaná plocha o výmere 65 m², parc. registra „C“ č. XXXX/XX ostatná plocha o výmere 19 m² v celosti. Súd prvej inštancie rozsudkom druhým v poradí č.k. 12C/138/2005-603 zo dňa 08.10.2012 rozhodol tak, že návrh zamietol, o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením. Žalobkyne v 1. a 2. rade podali proti uvedenému rozsudku odvolanie. Odvolací súd rozhodujúc uznesením č.k. 7Co/19/2013-665 zo dňa 24.04.2014 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie rozsudkom tretím v poradí č.k.12C/138/2005-733 zo dňa 24.06.2015 vyhovel návrhu žalobcov. Žalovaní v 1., 4. a v 5. rade doručili súdu odvolanie, o ktorých odvolací súd rozhodol rozsudkom č.k. 7Co/943/2015-777 zo dňa 29.06.2017 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie následne napadnutým uznesením priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko vo veci mali plný úspech.

8. Odvolací súd po prejedaní veci dospel k tomu záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je správne a dostatočne odôvodnené, a preto nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Aj v prípade, že sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj strán v priebehu konania a pod. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdości, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

11. Výnimku zo zásad úspechu vo veci a zásady zodpovednosti za zavinenie predstavujú teda dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán sporu, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

18. Aplikáciou ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť však o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť aj v rozhodnutí náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na stranách sporu. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby takéto rozhodnutie sa nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane sporu a aby neodporovalo dobrým mravom.

19. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Zo spisu je zrejmé, že žalobcovia v 1. až 3. rade boli v konaní plne úspešní, keďže bolo v celom rozsahu vyhovené ich návrhu. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania preto správne rozhodol, keď žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech priznal nárok na ich náhradu v plnej výške. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považuje aplikáciu ust. § 257 CSP za nedôvodnú. Skutočnosti, ktoré uvádzajú žalovaní v 1., 4. a 5. rade vo svojom odvolaní, odvolací súd nepovažuje za také výnimočné okolnosti, ktoré by mohol považovať za dôvody osobitného zreteľa.

20. K námietkam žalovaného v 1. rade, ktorý z dôvodu neprimeranej tvrdosti navrhol postup podľa ust. § 257 CSP odvolací súd uvádza, že nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by v konaní úspešným žalobcom trov konania nepriznal. Ani na strane žalobkyní s ohľadom na priebeh konania a ich správanie tento dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd mohol aplikovať postup podľa ust. § 257 CSP zistený nebol. Iba samotný priebeh konania s poukazom na úmrtie pôvodného žalobcu, zmena žalobného petitu, prípadne dĺžka konania a opakované zrušenie rozsudkov súdu prvej inštancie odvolacím súdom, dôvod hodný osobitného zreteľa nezakladá. K námietke žalovaného v 1. rade, že pred podaním žaloby žalobcovia neboli vyzvaní na mimosúdne riešenie sporu odvolací súd uvádza, že konanie v tomto spore začalo ešte v roku 2005. Právny predchodca žalovaného v 1. rade a aj žalovaný v 1. rade v priebehu celého konania namietali vlastnícke právo právneho predchodcu žalobcu, preto iba skutočnosť, že právny predchodca žalobkyní nevyzval pred podaním žaloby na súd právneho predchodcu žalovaného v 1. rade na mimosúdne riešenie sporu nezakladá dôvod hodný osobitného zreteľa. Rovnako tak aj postoj žalovaných v 4. a 5. rade k žalobnému nároku uplatneného žalobou a to počas celého súdneho konania neumožňuje prijať záver, že v danej veci s ohľadom na priebeh konania existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd v konaní úspešným žalobkyniam nárok na náhradu trov konania neprizná. Skutočnosť, že vlastnícke právo ich právnych predchodcov bolo zapísané na základe notárskej zápisnice o vydržaní vlastníckeho práva, ktoré nebolo až do podania žaloby spochybnené nezakladá dôvod hodný osobitného zreteľa. Ani ďalší dôvod uvádzaný žalovanými v 4. a 5. rade, že sporné nehnuteľnosti nadobudli od osôb už zapísaných na príslušnom liste vlastníctva nie je výnimočný dôvodom, ktorý by mal súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadniť. Z uvedených dôvodov odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie prijal záver, že skutočnosti uvádzané žalovanými ako dôvody osobitného zreteľa, nie sú výnimočné okolnosti zakladajúce možnosť súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania uplatniť ust. § 257 CSP. Na základe uvedeného, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v 1. až 5. rade v plnom rozsahu z dôvodu, že žalobcovia boli v odvolacom konaní úspešní. Ani v odvolacom konaní odvolací súd nezistil žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval postup podľa § 257 CSP. Žalobcovia v 3. rade aj napriek úspechu v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal, pretože mu v súvislosti s týmto konaním žiadne nevznikli. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie prípustné nie je.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).